

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România

Telefon: (+40-21) 313-2531 Fax: (+40-21) 312-5480

Internet : <http://www.ccr.ro>

Nr. 3575/16 august 2017

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A-VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR: 5654/2/2017

Termen: 17.08.2017

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subscrisa, Curtea Constituțională, cu sediul în București, Calea 13 Septembrie nr. 2, Palatul Parlamentului, intrarea B1, sector 5, reprezentată legal prin președinte, Valer Dorneanu, în calitate de părăță, depunem:

Note scrise

Prin care susținem apărările formulate în întâmpinarea noastră depusă la Dosarul nr.5654/2/2017 al Curții de Apel București, Secția a VIII-a Contencios administrativ și fiscal, față de cererea formulată de Nicut Elenina, **reclamantă**, după cum urmează:

În susținerea Excepției inadmisibilității cererii de suspendare a executării Hotărârii Plenului Curții Constituționale nr.1 din 22 iunie 2017 privind regulile de redactare a opiniei separate sau concurente, publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr.477 din 23 iunie 2017, reiterăm onoratei instanțe că această hotărâre *privește atribuțiile jurisdicționale ale Curții Constituționale* și, ca urmare, nu poate fi supusă

ntrolului de legalitate de către instanțele de judecată și *nu poate face obiectul unei cereri în instanță pentru suspendarea acesteia*.

Totodată, arătăm că nu sunt îndeplinite condițiile cumulative de admisibilitate a cererii de suspendare, prevăzute de art.14 alin.(1) din Legea nr.554/2004, respectiv condiția cazului bine justificat și pentru prevenirea unei pagube iminente.

Potrivit art.14 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, *"În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea în condițiile art.7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea începează de drept și fără nicio formalitate"*.

I. Referitor la temeiul de drept invocat și natura juridică a actului ce se solicită a fi suspendat

Curtea Constituțională este înființată în baza prevederilor Titlului V din Constituția României, ca unică autoritate de jurisdicție constituțională, independentă, distinctă de autoritățile administrației publice prevăzute de Titlul III din Constituția României. Organizarea și funcționarea Curții Constituționale sunt reglementate prin lege organică, respectiv prin Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010.

Astfel „*Curtea Constituțională este unica autoritate de jurisdicție constituțională în România*” [art.1 alin.(2) din Legea nr.47/1992], și „*este independentă față de orice autoritate publică și se supune numai Constituției și prezentei legi*” [alin.(3) din Legea nr.47/1992]. Curtea Constituțională „*asigură controlul constituționalității legilor, a tratatelor internaționale, a regulamentelor Parlamentului și a ordonanțelor Guvernului*”[art.2 alin.(1) din legea sa organică].

Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr.1 din 22 iunie 2017 a fost adoptată în temeiul art.6, art.14, art.50 și ale art.51 alin. (1) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, prevederi ce îi conferă Plenului plenitudine de competență în aprecierea compatibilității regulilor procedurii civile cu natura procedurii jurisdicționale, precum și a măsurilor necesare pentru buna desfășurare a

invitatii Curții Constituționale. Astfel, natura juridică a actului Curții Constituționale, Hotărârea nr.1 din 22 iunie 2017 este stabilită în mod expres la art.4 a acestei hotărâri care prevede că "*Art.4 –Prezenta hotărâre privește atribuțiile jurisdicționale ale Curții Constituționale, circumscriindu-se exclusiv acestora*".

Având în vedere prevederile legale și constituționale sus arătate, arătăm că dispozițiile Legii contenciosului administrativ nr.554/2004 nu sunt aplicabile actelor Curții Constituționale ce privesc atribuțiile jurisdicționale, instanțele judecătoarești neavând competența de a se pronunța asupra legalității acestora, aşadar, asupra compatibilității regulilor procedural civile cu procedura în fața Curții Constituționale.

Ca atare, subliniem că Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr.1 din 22 iunie 2017 nu poate face obiectul unei cereri de suspendare de către instanța de judecată, aceasta neputând ca prin hotărârea pe care o va pronunța, să excedeze cadrului legal care reglementează atribuțiile Curții Constituționale, respectiv Legea fundamentală– Titlul V, precum și Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată.

II. Referitor la condițiile de suspendare a unui act administrativ, prevăzute de art.14 alin. (1) din Legea nr.554/2004

Precizăm că Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr.1 din 22 iunie 2017 nefiind un act administrativ, reclamanta nu este persoană vătămată în sensul art.1 alin.(1), art.2 alin.(1) lit.a) și art.14 alin.(1) din Legea nr.554/2004, aceasta nefiind titulară a unui drept ori a unui interes legitim, nu a fost vătămată de o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri.

Suspendarea executării unui act administrativ se poate dispune numai în situația îndeplinirii cumulative a celor două condiții prevăzute de art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 și anume: existența unui caz bine justificat și pentru prevenirea unei pagube iminente.

Cu privire la condiția cazului bine justificat, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 442 din 30 ianuarie 2013, a statuat că pentru constatarea îndeplinirii acestei condiții "instanța nu trebuie să procedeze la analizarea criticilor de nelegalitate pe care se întemeiază însăși cererea de anulare a actului administrativ, ci trebuie să-și limiteze verificarea doar la acele împrejurări vădite de fapt și/sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act administrativ".

acest sens, s-a reținut că "poate constitui un caz temeinic juzitificat: emiterea unui act administrativ de către un organ necompetent sau cu depășirea competenței, actul administrativ emis în temeiul unor dispoziții legale declarate neconstituționale, nemotivarea actului administrativ, modificarea importantă a actului administrativ în calea recursului administrativ". În ceea ce privește condiția cumulativă a prevenirii unei pagube iminente, prin aceeași decizie, Înalta Curte a hotărât că "aceasta presupune producerea unui prejudiciu material viitor și previzibil, greu sau imposibil de reparat" și, totuși, a precizat că "iminența producerii unei pagube nu se prezumă, ci trebuie dovedită de persoana lezată, sub acest aspect fiind lipsite de relevanță simplele afirmații făcute".

În cazul de față, Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr.1 din 22 iunie 2017 privind regulile de redactare a opiniei separate sau concurente, astfel cum am arătat mai sus, a fost adoptată în temeiul art.6, art.14, art.50 și ale art.51 alin. (1) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, și privește atribuțiile jurisdicționale ale Curții Constituționale, ea nefiind un act administrativ și, prin urmare, nesusceptibil de a produce o pagubă iminentă în sensul Legii nr.554/2004. Mai mult, având în vedere natura actului în discuție, nu ne putem afla în ipoteza cazului bine justificat în sensul Legii nr.554/2004 în considerarea căruia ar trebui suspendată hotărârea anterferită.

Ca atare, potrivit art.6, art.14, art.50 și art.51 alin.(1) din Legea nr.47/1992, republicată, Plenul Curții Constituționale este singurul organ competent în a aprecia compatibilitatea regulilor procedurii civile cu natura procedurii jurisdicționale (art.14 din Legea nr.47/1992), și singurul organ competent în luarea măsurilor necesare pentru buna desfășurare a activității sale jurisdicționale.

Prin urmare, condițiile cumulative a cazului bine justificat și pentru prevenirea unei pagube iminente, prevăzute de art.14 alin.(1) din Legea nr.554/2004, nu sunt îndeplinite, în prezența cauză actul a cărui suspendare se solicită privește și se circumscrize atribuțiilor jurisdicționale ale Curții Constituționale, este întemeiat pe reglementările constituționale și legale anterior arătate, fiind adoptat, în condițiile legii, de singurul organ competent în luarea măsurilor necesare pentru buna desfășurare a activității Curții Constituționale – Plenul Curții Constituționale.

Luând în considerarea cele de mai sus, vă rugăm să admiteți excepția inadmisibilității și, pe cale de consecință, să respingeți cererea de suspendare a executării Hotărârii Plenului Curții Constituționale nr.1 din 22 iunie 2017 privind regulile de redactare a opiniei separate sau concurente, publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr.477 din 23 iunie 2017, ca inadmisibilă.

În cazul în care instanța de judecată va califica drept act administrativ Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr.1 din 22 iunie 2017 privind regulile de redactare a opiniei separate sau concurente, publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr.477 din 23 iunie 2017, ridicăm Excepția de neconstituționalitate a art. 2 alin.1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004 în raport cu art.1 alin.(5), art.142 alin. (1) și art.146 din Constituție.

În acest sens arătăm că hotărârile emise în vederea stabilirii compatibilității regulilor procedural civile cu natura procedurii în fața Curții Constituționale fixează procedura de judecată și reprezintă o parte întrinsec legată de atribuțiile Curții Constituționale, constituind astăzi o materializare la nivel jurisdicțional a ansamblului de reguli procedurale aplicabile în fața Curții Constituționale, unica autoritate de jurisdicție constitutională din România.

Prin urmare dispozițiile art.2 alin. (1) lit. c) din Legea nr.554/2004 sunt constituționale în măsura în care se interpretează în sensul că hotărârile ce privesc atribuțiile jurisdicționale ale Curții Constituționale sunt excluse din sfera contenciosului administrativ.

p.PREȘEDINTE

Judecător,

Petre LĂZĂROIU

Consilier juridic,
Mihaela-Violeta OPREAN

